

[Finansministeren]

bag dette moderniseringsprogram. Det er også en fuldkommen forkert fremstilling, vi lige har hørt af, hvordan moderniseringsprogrammet føres ud i livet. Der er ikke tale om, at der er noget, der er fordækt, eller at der er noget, der skal komme som et »lyn fra en klar himmel«. Jeg kan tværtimod oplyse – men det er desværre kun en gentagelse af, hvad jeg tidligere har sagt, når vi har drøftet det – at regeringen naturligvis fører drøftelser med mange forskellige grupper i vores samfund om, hvordan man kan gennemføre moderniseringsprogrammet. Vi forhandler det med de kommunale organisationer; vi er i samarbejde med de kommunale organisationer ved at finde forslag frem til, hvordan man både på statens og på kommunernes områder kan forsøge sig frem med nye former for publikumsbetjening. Vi er i gang med at udforme bedre uddannelsesprogrammer, og det sker i allerstørste åbenhed, det sker både inden for statens og, har jeg indtryk af, også inden for kommunernes områder. Der har vi jo forvaltningshøjskolen, og vi har den kommunale højskole.

Vi vil naturligvis også drøfte, hvad der måtte være af overenskomst og aftale – forhandlingsstof – med de offentligt ansattes organisationer, og det vil vi gøre i meget god tid. Jeg kan da godt – for det er jo i virkeligheden det, forespørgslen går ud på – sige lidt om, hvordan vi forestiller os at samarbejdsudvalgene kan inddrages i hele moderniseringsprocessen. Det skal jeg vende tilbage til.

Finansudvalget har jo nu vedtaget en budgetreform, og det er en væsentlig forudsætning netop for at ændre rammer og strukturer. Der sker også en smidiggørelse af statsvirksomhedernes – i dette tilfælde altså også af DSBs – muligheder for bedre at tilrettelægge tingene, så hr. Carsten Andersen behøver ikke at være bange for, at det bare er en operation, der går ud på at hænge plakater op på vores jernbanestationer eller på vores færger. Der ligger meget mere bag det, men det forudsætter selvfølgelig, at man, mens man kører med toget, også læser programmet.

Om samarbejdsudvalgene og deres rolle kan jeg indledningsvis sige, at de regler, vi har for samarbejdsudvalgene, går ud på, at de skal modtage informationer og drøfte alle forhold af betydning for den pågældende institutions arbejds- og personaleforhold,

herunder også dens økonomiske stilling og større rationaliseringsforanstaltninger og arbejdsomlægninger. Det er også sådan, at samarbejdsudvalgene er medbestemmende ved fastlæggelsen af retningslinjerne for institutionens arbejds- og personaleforhold, og det er klart, at det er noget, som regeringen – og jeg er sikker på også amter og kommuner – helt naturligt vil inddrage i arbejdet med moderniseringsprogrammet. Det er ganske givet, at medarbejderne i takt med, at de enkelte dele af programmet konkret bliver udmøntet på de offentlige arbejdspladser, vil blive inddraget gennem samarbejdsudvalgene. Hvordan det konkret skal tilrettelægges, er jo ikke noget, finansministeren kan eller skal bestemme; det må man afgøre lokalt på de enkelte arbejdssteder. Det er det ansvar, der påhviler lederne af de enkelte institutioner og af de enkelte offentlige arbejdspladser.

Jeg sagde i øvrigt under debatten i november, så vidt jeg husker, at moderniseringsprogrammet i det hele taget slet ikke kan gennemføres, medmindre det sker i et meget tilidsfuldt samarbejde mellem det offentlige som arbejdsgiver og de offentligt ansatte gennem deres organisationer og gennem samarbejdsudvalg på den enkelte arbejdsplads. Det er klart, at den personalepolitik, herunder uddannelsespolitik, som lokalt skal tilrettelægges, derfor også helt naturligt vil blive taget op til drøftelse i samarbejdsudvalgene.

Jeg kan også gentage, hvad jeg sagde dengang: at vi selvfølgelig løbende vil drøfte de konkrete forslag med personaleorganisationerne; når vi har forhandlet forslag til forsøg igennem med de kommunale organisationer, og når vi for statens vedkommende har gjort vores egne ideer klar, vil vi da drøfte dem med de offentligt ansattes organisationer. Det drejer sig om publikumskampagnen, det drejer sig også om den moderniseringsavis, som et stort flertal i finansudvalget netop har vedtaget skal udgives tre gange – for på den måde at give en meget bred information om moderniseringsprogrammet – og det gælder den teknologiske modernisering.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg forestiller mig, at moderniseringsavisens redaktionsudvalg, som nu skal nedsættes, også skal omfatte repræsentanter for personaleorganisationerne; det synes jeg er en god idé. Det er jo et rådgivende udvalg, og derfor vil jeg bede